

PEKINGNYTT

Personaltidning för anställda vid Telefon AB LM Ericssons Norrköpingsfabrik Nr 1 1988 Årgång 10

ÖPPET HUS...

...var kul tyckte knatten på bilden som passade på att snacka med sin kompis per telefon via den fiberoptiska ledning som riggats upp i lunchrummet. Ett fylligt reportage om vårt öppna hus fanns med i senaste numret av Switchen.

Mottagningskontrollen utökar sin verksamhet

Från att tidigare bara ha kontrollerat material och sin personal kommer förman Jürgen Gänslar även att få kontrollera tillverkningen av kontaktning av optokontakter och det tillsammans med NQRC Bo Malmsten.

Jürgen har även blivit utsedd till projektledare för att ro hem den här tillverkningen, som kommer från Älvsjöfabriken. Det är förklaringen till er som har stött på honom den senaste tiden och tyckt att han är mer jäktad än vanligt.

För att få plats med den nya tillverkningen måste tjejnerna Sol-Britt Johansson, Aina Sandén och Sonja Karlsson på utlandspacken flytta upp till Helena Pettersson, som basar på förrådet. Jürgen har under tiden skickat upp Marie Persson och Kaisa Män-

Kaisa Mäntyniemi lär sig avsyna efter kontaktning och slipning under överinséende av Karin Olsson, från Älvsjöfabriken, och Jürgen Gänslar.

tyniemi och Anna-Karin Landelius för att lära sig den nya tillverkningen. Tjejnerna beräknas flygfärdiga till Påsk, då de kommer hem för att kunna ta itu med de nya arbetsuppgifterna under NG:s flagga. För att klara den nya tillverkningen måste Jürgen

och co iordningställa c:a 15 arbetsplatser, där man skall limma, slipa, montera och kontrollera optokontakter och laserdioder. Allt det här måste vara klart i början av april för att allt skall klaffa.

Morgan W

FAKTA OM FIBEROPTIK

Ericsson har sedan början av 1980-talet arbetat med att tillverka fiberoptiska system. Fördelen är att man får en kombination av låg förlust och hög kapacitet i dessa system.

Det finns också andra positiva egenskaper med optiska fibrer. Den låga dämpningen gör att avstånden mellan förstärkarna kan ökas väsentligt.

Den nya bandbredden ger oss ett system med hög informationskapacitet. Kablarnas ringa diameter och låga vikt förenklar installation och möjliggör installation där metalliska kablar vore otänk-

bart. Tack vare liten risk för störningar kan installationer av optiska fibrer vid högspänningskablar göras. Råmaterialelet till optisk fiber är billigt. Bland nackdelarna kan noteras: De höga introduktionskostnaderna i form av specialutrustningar och utbildning av personal. Bristen på standard av fiberoptisk utrustning kan orsaka problem för användarna. Den långsiktiga påverkan på fibrerna är inte heller helt utredd.

Tillämpningar

Genom att studera fördelarna

kan man finna typiska tillämpningar som lämpar sig väl för transmission. Kombinationen av låg dämpning och hög kapacitet gör glasfiberoptiken väl anpassad för höghastighetsdata, telefon, videosignaler etc. Speciella användningsområden är: Militära (störningsfritt, liten och låg vikt). Banker (hög säkerhet). Explosiva områden (gnistfritt). Processstyrning (störningsfritt, liten plats). Kraftstationer (störningsfritt och isolerat).

Succé för variabel arbetstid

Pekingnytt har frågat några anställda om vad de tycker om variabel arbetstid och hur de utnyttjar den. Här är deras synpunkter.

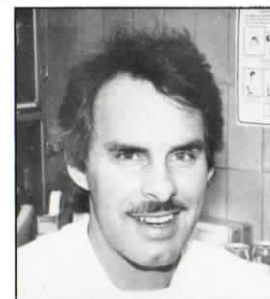
EDITH WITTESJÖ
VT 723

"Jättebra, det bästa som hänt på länge. Nu behöver jag inte passa en buss utan kan ta en tidigare eller senare. Stressfaktorn försvinner".

ERJA ANDERSSON
VT 317

"Jag börjar 06.30 och slutar 15.30 nästan varje dag eftersom jag är morgonpigg. Tidigare så satt jag och väntade tills klockan blev sju och arbetstiden började. Förresten så är det inte bara jag som jobbar så här utan vi är ganska många här på VT 317 som utnyttjar variabeltiden på samma sätt".

KARL-ERIK JOHANSSON
VT 318

"Ja, för mig är det bra med variabeltid. Det är skönt att kunna komma litet senare ibland när man är morgontrött som jag. Samlar ej tid i 'banken'".

EVA-LENA KARLSSON
VT 319

"Har jag väntat på i många år. Eftersom jag är morgontrött så behöver jag inte jäkta på morgonen. Sedan så har jag en kurs en dag i veckan så den dagen börjar jag 06.30 och slutar tidigare, för då hinner jag hem en stund innan kursen börjar".

BIRGIT JOHANSSON
VT 726

"Jag tycker det är bra att själv kunna bestämma arbetstiden någorlunda och så skönt att slippa stressen på morgonen".

MAJVOR SAGER
VT 311

"Variabeltid är bra, tycker jag. För tillfället så jobbar vi skift här men jag har jobbat in tid till de två eftermiddagar som behövs. Bra att kunna styra fritiden lite också".

PS AG

ANTI-RÖKARE

Rökning är det populära att få folk att sluta med. Det tyckte åtminstone skyddskommittén och drog igång en försöksgrupp, där erkänt inbitna och karaktärsvaga rökare utvaldes. Ett rökavvänjningspaket av den typ som Fredrik Bel-frage fick som hjälp i TV-programmet "Gomorra Sverige" inköptes som hjälpmedel och stöd. Charlie Wittwång utsågs till sammanhållande och åkte på handledareutbildning. Peking-Nytt har frågat deltagarna hur det gått. Vi ställde följande frågor:

1. Hur mycket rökte du förut?
2. Hur mycket röker du nu?
3. Vad har du för målsättning?
4. Vad tycker du om rökavvänjningspaketet?
5. Har det varit jobbigt?

Här har du svaren från deltagarna:

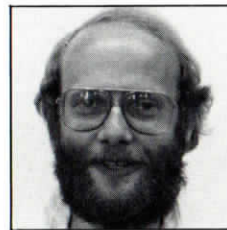
Anders Lysén

1. 20 cigaretter om dagen plus snus.
2. Inget, men jag snusar lite.
3. Helt rökfri ska jag bli.
4. Om man sett videofilmen man bara inte fortsätta. Mycket saklig information.
5. Ja, stundtals, men inte så mycket nu. Tycker cigarettret är irriterande.

Leopold Schwerger

1. Ett paket om dagen.
2. C:a 10 cig per dag.
3. Jag vill komma ner till under 5 cig per dag.
4. Jag har inte använt materialet så mycket, bara sett videofilmen. Jag tycker dom borde sagt att snus är farligt också.
5. Nej det har det inte. För att sluta helt måste det vara rätt tillfälle.

Per Sewne

1. Drygt 20 om dagen.
2. Noll!
3. Noll! Motivet är att jag inte hängde med småkillarna på fotbollsträningen mer än 20 minuter. Efter 14 dagar utan röka hängde jag med 35 minuter.
4. Både gruppträffarna och materialet har givit mig mycket stöd.
5. Nej, inte för mig. Inte ens när det är fest.

Björn Thyren

1. Ett paket om dagen.
2. Ungefär 7 cig om dagen.
3. Jag vill bli rökfri. Jag röker på kvällarna.
4. Definitivt en god hjälp. Beskriver fakta. Bra, pedagogiskt upplagt.
5. Nej, egentligen inte, med det beror väl på att jag inte slutat helt ännu.

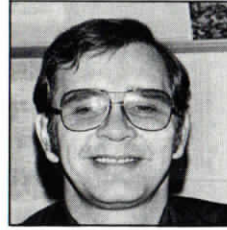
Charles Wittwång

1. C:a 25 hemrullade per dag.
2. Inget.
3. Befriad från slaveriet.
4. Jag slutade när jag såg videoprogrammet i handledarutbildningen, det säger väl allt, jag blev verkligen motiverad.
5. Första veckan var det svårt med svettningar och sömnproblem. Nu har jag inga problem.

Jan Lagerström

1. Mer än 20 om dagen.
2. C:a 3 om dan.
3. Sluta helt, så fort som möjligt.
4. Fin upplysning, det är därför jag slutar.
5. Ja, särskilt i början, jag hade svettningar om nätterna, men nu känner jag mig mycket friskare.

Rune Håkansson

1. 15-20 om dagen.
2. Ungefär 3-4 per dag.
3. Jag skall sluta helt.
4. Vill gärna rekommendera materialet. Det är mycket bra upplagt.
5. Ibland. Det som förvånar mig är att det inte var svårt att sluta röka på min arbetsplats.

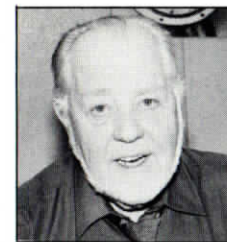
Ulf Borg

1. 20 cig om dagen.
2. 2-3 per dag plus en dosa portionssnus på 14 dagar.
3. Jag tänker bli rökfri, men det är svårt.
4. Mycket bra, det fick mig att tänka efter.
5. I början gick det bra men vid permitteringen tappade jag lite gnista pga sysslöshet.

Hans Pettersson

1. 20-25 per dag.
2. Ungefär 4 om dagen, men bara på kvällarna.
3. Jag önskar jag kunde bli sk "feströkare" men målet är att bli helt rökfri.
4. Har inte använt materialet så mycket men tycker att jag haft bra stöd av att vi träffats och diskuterat.
5. Inte speciellt eftersom jag inte slutat helt.

Sören Lagergren

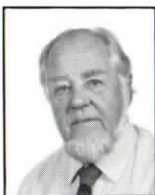
1. Ungefär 40 cig om dan.
2. 10-15 per dag.
3. Under 5 st om dagen, men helst sluta.
4. Mycket bra, särskilt videoprogrammet, som lugnt och sakligt beskrev fakta, vilket gjorde att man trodde på det.
5. Ja. Det är svårt att bryta vanor, t ex att låta bli att röka när telefonen ringer.

Signild Blixt

1. Ett paket om dagen.
2. Ingenting. Jag slutade när Charles berättade om videobandet.
3. Inte en cigarett mer, så länge jag lever.
4. Videobandet är jättebra, men ljudkassetten har jag inte använt så mycket.
5. Ja, från och till. De första två månaderna gick bra, sen blev det jobbigt ett tag, men nu går det bra igen.

Som synes ganska bra resultat. Gruppen fortsätter sin mödosamma väg mot rökfrihet och har också rekommenderat materialet till skyddskommittén för användning för flera rökslutargrupper i fabriken. Kanske är det något för Dig. Det enda som behövs är att du verkligen VILL sluta röka.

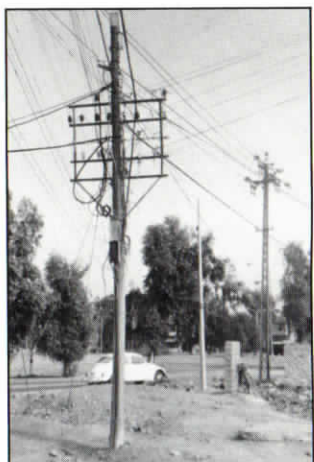

Österns pärla Bagdad!

I min förra artikel lovade jag att berätta om ett nytt land. Efter ett mellanspel i El Beida i Libyen skrev jag ett kontrakt om ett installationsarbete i Irak. Det gällde telefonnät i Bagdad (4 stationsområden), Najaf, Mosul och Kirkuk. Kontraktstiden var 3 år, ty på den tiden fick man hos LME skriva första långtidskontraktet för en så lång tid medan det idag räcker med ett år.

Vi hade efter Liberiakontraktet köpt familjens första helt nya bil, en Ford Taunus, som var rymlig och ganska bekväm och det låg lite utmaning i att bila till kontraktssorten Bagdad. Året var 1969 och det var knappast så vanligt med dylika bilresor. Eftersom företaget betalade 4 flygbiljetter om-satte vi pengarna till bensin och uppehållskostnader under resan samt en Medelhavskryssning Marseille – Beirut.

Så började man då åter en gång tömma en bostad. Flyttgubbar kommer och packar och bär – rubb som stubb – och det gäller att få undan vad man vill ha med sig. Flyttgubbarna far iväg med sin bil för magasinering av bohag etc, och där står man i ett "naket" hus, som ekar när man säger något. Kvar finns bara några resväskor och lite hushålls- prylar, som man tänkt ta med i bilen. Men man vill ju ha med så mycket som möjligt. Stackars våra barn. De satt i baksätet,

Så här såg telenätet ut innan LME kom.

under vilket det fanns gjutjärnsstekpannor och väffeljärn. Det blev en hård sits Södertälje – Bagdad, som dock lindrades något av kuddar.

Nästa dag befann jag mig ombord på Tysklandsfärjan med familj och bil. Vädrret var inte nådigt och vi var ganska omtumlade när vi gick iland i Tyskland efter en riktig stormnatt.

Vi for genom Europa ner till Marseille, där en kryss var beställd men när de lyf-

te på bilen fick alla 4 skärmarna var sin tryckare av "lyftkransslingan". Dessa följde bilens hela liv. Båten for åt fel håll, dvs första hamn var Barcelona, en av blommor fylld stad på den tiden. Plötsligt när vi gick på en gata kom en inte alltför välklädd kvinna fram. Hon tittade åt alla håll och såg märkbart nervös ut och pladdrade på sin spanska, som vi inte riktigt förstod. Snart gick det upp för oss att hon ville sälja en diaman, som hon hade i handen. För att övertyga oss om kvalitén skar hon en reva i skyltfönstret där vi stod. Jisses, vi rök iväg, för inte ville vi bli poliskunder i Spanien på väg till ett nytt jobb.

Diamanten var förmodligen stulen, var vacker och ganska stor, och jag är idag inte säker på hur jag skulle handla om dylikt skulle dyka upp igen.

Så kom vi till Libanon efter en resa utan missöden. Men där mötte oss tullen och vi såg förmodligen synnerligen suspekta ut, ty de

eländiga tullgubbarna plockade bilen i bitar och där stod vi. Att plocka ihop dörrar och säten är inte så lätt när du inte plockat isär dem. Kände mig otroligt dum där jag stod med skruvar och dörrsidor och allt bagage runt omkring mig. Allt klarar man dock om man ger sig den på det och några timmar efter mörkrets inbrott fanns där åter allt på plats även om en och annan skruv hamnat på fel plats och några låg i byxfickan.

Genom Bakebadalen gick färden vidare till Syriens Damaskus och efter 100 mil var vi framme på den plats vi skulle bo i tre år (som blev 3 1/2 enligt normal LM-Standard – brukar man säga.)

På Bagdad Hotel somnade på morgonkulan 4 trötta resenärer. Familjen fick börja känna sig för genom att gå i större och större cirklar kring hotellet medan jag fick börja ordna med hus som dock fixade sig kvickt. Vi köpte då madrasser som lades på golvet och vi kunde flytta in i det annars kala huset.

Nu gällde det att försöka komma igång och då det funnits personal där sedan jag var där tidigare hade många saker redan ordnats. När ett nytt jobb startas är det verkligen att börja från början. Det måste ordnas med revisor, advokat, tandläkare, läkare, vilket sjukhus skall användas om något händer, evakueringsprogram (det var oroligt redan på den ti-

den, dock internrevolutioner), fordon, club för avkoppling etc, etc. Listan kan göras väldigt lång. Men allt ordnar sig och livet börjar som överallt i arbetslivet få en viss rutinprägel, tyvärr kanske.

Irakisk skarvare.

Hemma låg vi fortfarande på våra golv madrasser eftersom jobbet fick gå före. En dag packade vi upp några lådor med KK-stativ och lådorna var tillverkade av fina svenska bräder, som jag samlade ihop. Dessa fraktades till en snickare med en ritning jag gjort och som skulle passa våra madrasser. Efter många visiter hos denne snickare och många svar Bokra intjallah (i morgon om Gud vill) blev sängarna färdiga och vi flyttade från golvet till "normal sov-höjd".

På fredagarna (vår söndag) gick vi och tittade på de möbler som fanns att köpa och ingen skulle högre önska än vi att vi haft ett IKEA att handla hos.

Vi köpte bl a en sittsoffa klädd med grönt siden, där tyget i sömmarna var så knappt tilltaget att min fru hade jobb att sno ihop gli-parna varje gång vi haft gäster. Smörjobb! Stackars fru – hon hade många problem. När vi la oss första natten for hon upp som stungen, ty på väggen och i taket sprang en massa ödlor och det tyckte hon inte var särskilt trevliga sov-kamrater. De ofredade dock ingen och höll bort en massa insekter.

När man skall utse en revisor eller "lagvrängare" i ett arabland kan det bli påfrestande med allt kaffe och thedrickande. Man kanske besöker 6-7 stycken per dag och alla vill öka sin kundkrets och man blir omåttligt väl mottagen.

Men innan någon som helst konversation kan starta måste man av artighet dricka the eller kaffe. Det fanns dagar då jag "i tjänsten" drack 15-20 koppar, visserligen inte så stora men ojså starka. Kaffet var, när det var fint, smaksatt med kardemummakärnor (arabiska hel) som smakar underbart gott. Prova får du se! Lägg några kärnor i kannan innan du brygger eller kokar och vi får en ny stor importartikel.

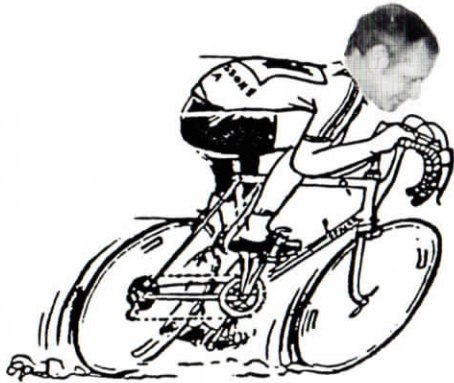
Efter dylika "kaffedagar" behövs en stark mage och det hade jag. Numera har den också blivit lite för stor.

Må så gott

Vi hörs

Sören

MÅNGKAMPEN

Under det milda vädret andra veckan i januari gick en hittills ouppmärksam idrottstävling av stapeln. Deltagare var flera kända NG-ansikten. På grund av problem med sammanräkningen har resultatet ännu inte tillkännagivits. Vi vill nu ta hjälp av Pekingnyttis läsare för att få klarhet i vad som verkligen hände.

Bakgrunden till tävlingen är att Rune Lindén i samband med NG:s stora jubileumsfest råkade nämna att han kunde slå vilken Ericssonanställd som helst i vilken idrottsgren som helst. Ulf Wangberg och Bengt Johansson åtog sig direkt att bevisa motsatsen. För att få lite mera konkurrens ville dock

platschefen även tävla mot representanter för kvalitets-, personal- och tillverkningsavsnitten. Sålunda kom även Leszek Szudy, Rune Håkansson och Bo Lindesvik med i tävlingen. För att verkligen få prova krafterna i olika sammanhang skulle tävlingen bli en mångkamp med fem olika delmoment. I tur och ord-

ning tävlades i rullskidor 5 km, stavhopp, trampcykel 20 km, 400 meter häck och slutligen terränglöpning 3 km.

Ho' på kontoret utsågs till tävlingssekreterare. Enväldig och fullkomligt opartisk domare var Kurt Gölin som hade bestämt att segraren i varje gren fick 7 poäng, tvåan fick 5, trean 4, fyran 3, femman 2 samt sjätte och siste man fick 1 poäng.

HUNDÄTET

När sista momentet avslutades råkade tävlingssekreteraren, ovan vid skogsterräng som hon är, tappa alla protokollen som raskt tuggades sönder av de medföljande hundarna.

Tillskyndande domare lyckades som tur var rädda pappret med slutresultatet men allt annat blev uppätet.

Slutställningen blev:

1. Bo Lindesvik 27 p.
2. Ulf Wangberg 24
3. Leszek Szudy 20
4. Bengt Johansson 18
5. Rune Lindén 16
6. Rune Håkansson 5

Domare och sekreterare fick försöka erinra sig så många delresultat som möjligt för att få fram en komplett sammanställning. Hur dom än funderade blev det inget komplett resultat. Följande kunde dock slå fast:

— att den som kom på tredje plats i tredje delmo-

mentet (cykel) också kom på fjärde plats i den avslutande terränglöpningen. — att Johansson i fjärde grenen startade mycket bättre än alla andra (låter trevligare än tjuvstart) och fick 10 sekunders tidstillägg. Han slutade på andra plats trots tillägget.

Nu är det upp till PEKINGNYTTIS läsare att klura fram en komplett resultatlista. Du ska alltså fylla i poängen för alla deltagarna i varje gren och lämna svaret i någon av Pekingnyttis brevlådor senast 15:e maj 1988.

GREN	1	2	3	4	5	TOT.
R Lindén						
R Håkansson						
U Wangberg						
B Lindesvik						
B Johansson						
L Szudy						

— att ingen tävlande utom Håkansson hamnat på samma placering två grenar i följd.

— att Lindén kom 12 sekunder före andre man i häcklöpningen.

— att Wangberg, trots att han planerat uppläggningsen av terrängloppet fel, ändå lyckades vinna denna gren.

— att Szudy valt fel skor i terrängloppet och fick vända och byta skor efter 50 meter. Det gäller att göra rätt från början. Trots denna malör spurtade han in på en meriterande tredjep-lats.

Bengt Gustavsson
ordf

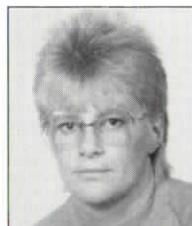
Marita Kromnér-Andersson
vice ordf

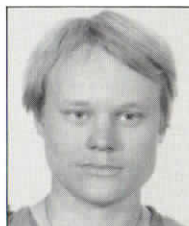
Arno Granberg
kassör

Karl-Johan Mortensen
sekr

Gunilla Davidsson
v sekr

Hans Tu vesson
Ungdomsansvarig

Roland Fredriksson
Studieansvarig

Monica Nilssen
Jämställdhets-ansvarig

Roger Wikström
suppleant

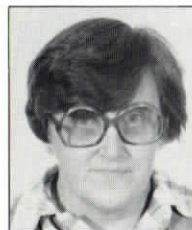
Sirpa Koiranen
suppleant

Sirpa Jormalainen
suppleant

Mats Pettersson
suppleant

Signild Blixt
huvud-skyddsombud

Lisbeth Jadeborn
försäkrings-ansvarig

Hej PekiNGnytt!!!

Fick en hemdator i julklapp av tomten (d.v.s. jag fick köpa den åt mig själv).

Är det inte så att det finns en datorklubb här på NG? Har för mig att jag läst om det i PekiNGnytt. Min fråga är nu: Har datorklubben några kurser, eller kanske några sammankomster där jag kan lära mig något matnyttigt???

Sign "0 o 1"

EN SPRÅKKUNNIG

Att Åsa Birgersson var språkkunnig, det visste vi i red-kom, men att hon var ensam bland 630 anställda, det visste vi inte. Åsa var nämligen ensam om att svara på förra numrets tävling och dessutom hade hon alla rätt. Heder, pris, och ära till Åsa.

De språk vi frågade efter var, i tur och ordning, spanska, grekiska, franska, tyska, ungerska, finska, tjeckiska, engelska, italienska, polska, jugoslaviska, turkiska, rumänska, hebreiska, estniska och kinesiska.

BADMINTONMÄSTARE

Som väntat, blev Stephan Backhaus åter klubbmästare i badminton. Bland 12 deltagare fanns det ingen som kunde hota Stephan. I finalen utklassade han (tyvärr) redaktören med 15-2, 15-4. På bilden nedan ses Stephan "in action".

LIVAT KRING GRANEN

Fritidskommitténs traditionella barnjulfest gick i år av stapeln söndagen den 17 januari.

Som vanligt höll vi hus vid Hagaskolans matsal. Ett hundratal barn med föräldrar, mormödrar och farmödrar sågs dansa och leka kring granen, under ledning av lektomtarna "Stigga och Gillis".

I pausen läskade barnen sig med festis och bullar samtidigt som Kalle Anka spelades upp på duken.

Som slutkläm på en trevlig söndags eftermiddag kom tomtarna (Marita och Constance) och delade ut julklappar till de som varit snälla. Som sig bör så hade alla varit det, eftersom ingen blev utan.

Nästa år ses vi igen, eller hur?

PS

SPORTSTYRET 1988

Ordf: Rune Fyrberg
Kassör: Jürgen Gänslar
Sekr: Per Sewne

Sektionsledare:

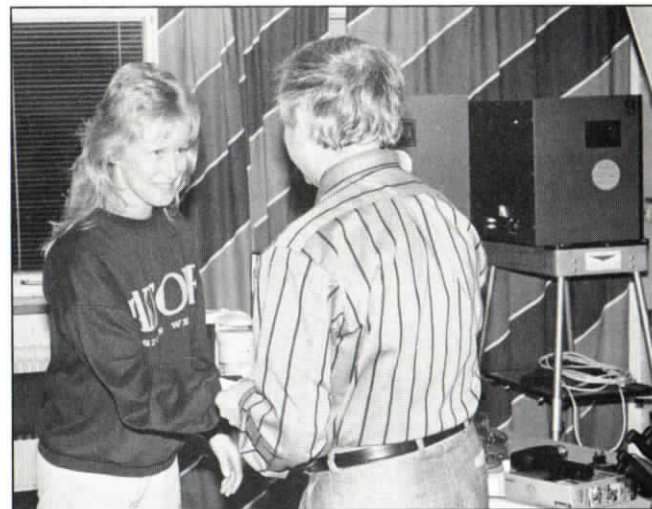
Badminton: Rune Håkansson, **Bordtennis:** Jan Filipiak, **Bowling:** Finn Lund, **Buften u p a:** Per Hörström, **Cykel:** Johnny Erlandsson, **Fotboll herr:** Kenneth Awerstedt, **Fotboll mix:** Thomas Svanström, **Friidrott:** Peter Larsson, **Golf:** Hans Nilsson, **Gymnastik:** Kurt Gölin, **Innebandy:** Peter Kullman, **Luftgevär:** Karl-Johan Mortensen, **Orientering/Skidor:** Björn Thyren, **Squash:** Ove Rosin, **Styrke lyft:** Nils-Gösta Allard, **Tennis:** Ference Weisinger, **Motion:** Peter Johansson, **Rinkbandy:** Jan Appelberg.

Om du är intresserad av någon korpiddrott är det bara att kontakta sektionsledaren så får Du information.

HYLLADE FÖRSLAGSSTÄLLARE

Avslutningen av förslagsåret hölls traditionsenligt strax före jul med fårtkalas och utlottning av priser bland de förslagsställare som blivit belönade under året.

Sammanlagt har förslagskommittén under 1987 behandlat 147 förslag, 10% fler än året före. 62 av förslagen belönades och den sammanlagda belöningssumman blev 135.750 kr. Detta är mer än dubbelt mot 1986! Största belöning under året, 35.000 kr, gick till Åsa Birgersson, VT 724, som kommit på att man kunde slopa tejpning under vissa reläer. Vid prisutdelningen drogs Mats Pettersson och Yngve Andersson som första namn. Övriga vinnare var

Marie Carlsson, VT 316 och arkivet, gratuleras av fabrikschefen.

Susanne Ohlin, Åsa Birgersson, Marie Carlsson, Sven Blick, Tommy Andersson och Lars Flodeby. De som inte hade tur i utlottningen fick trösta sig med en minnessak.

Förslagsverksamheten på riksplanet innebar för 1987 bl a korandet av ÅRETS FÖRSLAGSSTÄLLARE. Till slutgallringen gick alla som under året fått förslagsbelöningar på sammanlagt minst 10.000 kr. Av 28 finalister från hela landet som inbjudits till Stockholm kom 3 från NG: Benny Selvehed, Leif Rengman och Åsa Birgersson. Mästartiteln hamnade hos en kille från Visbyfabriken, men Åsa fick ett särskilt hedersnämmande för sitt reläförslag.

PE

PS Ny medlem i förslagskommittén för 1988 är Per Sewne som efterträder Bo Johansson som SALF-representant.

Benny Selvehed får minnessak av Rune Lindén.

Österut med Jalle och Tommy

Två av våra NG:are har nyligen varit ute på uppdrag i fjärran länder. Denna gång var det Jalmar Bäckström som under en oktobervecka besökte Indien och Tommy Andersson som strax därpå tillbringade en vecka i Turkiet. Pekingnytt frågade de vittberesta herrarna hur det kom sig att de varit ute i stora världen.

JALMAR

Jag skulle reparera instrument som licens-tagaren Uptron köpt från Ericsson. Jag var på en fabrik i Lucknow, 50 mil öster om New Delhi, där man ska tillverka FDM-utrustning av Ericssonkonstruktion.

TOMMY

Teletas, som redan tidigare tillverkar telekommunikationsutrustning, ska licenstillverka Ericssons 140 Mb optiska lednings-terminalutrustning. Nu ville man ha svensk assistans vid start av provningen.

Hur reste du?

Från Norrköping via Köpenhamn och Frankfurt till New Delhi. Därefter inrikesflyg till Lucknow. Hem åkte jag via Amsterdam.

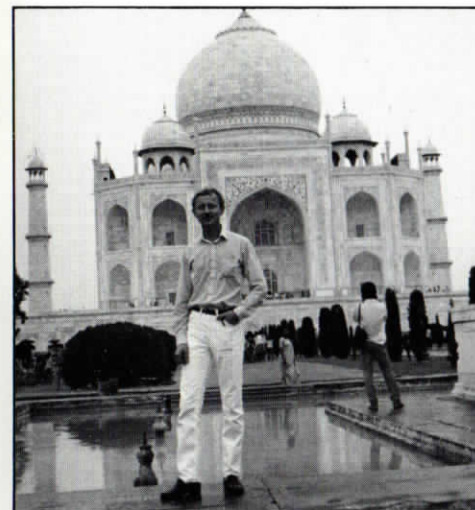
Jag flög från Norrköping till Köpenhamn, så till Wien och därefter Istanbul, där Teletas fabrik ligger. Hemresan gick via Zürich.

Vad var ditt spontana intryck av landet?

Mycket och en enorm men långsam trafik. Farten bestämdes ofta av de talrika djur- eller människodragna transporterna som blandades med bilar och motorcyklar. Varmt väder var det hela tiden, över 30 grader i Lucknow, men lite duggregn fick jag också känna på.

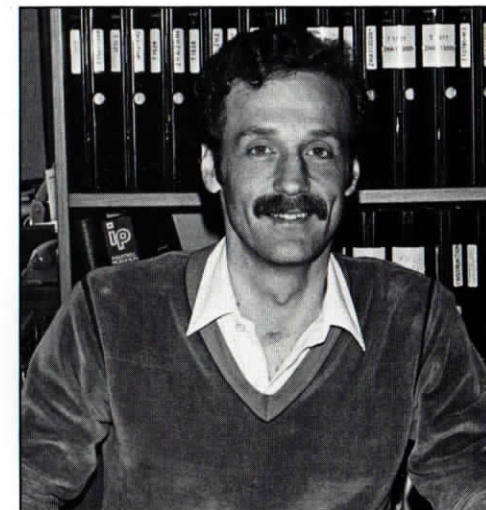
Trafikkaos morgon och kväll på den enda bron som finns över Bosporen. Mitt hotell låg på Europasidan och fabriken på Asiensidan så jag fick erfara köerna. Ny bro är under uppförande och blir troligen klar 1989. Hela tiden var det regnigt och kallt, ofta

Maten var god, mycket vegetariskt naturligtvis, men man åt också kyckling och vattenbuffel! Man drack vanligen vatten (inte jag) eller öl (jag) till maten. Ett bestående intryck på mig gjorde den stora kontrasten mellan folk som levde i djupaste fattigdom och ett fåtals liv i lyx. Indien är knappast ett land som lämnar en oberörd.

bara några få plusgrader. Kallt var det också inomhus, vilket jag fick känna på när jag blev hembjuden till en av mina turkiska kollegor. I hyreslägenheten om tre rum och kök användes bara en enda eldstad. Nybyggda hyreshus har dock centralvärme.

I personalmatsalen hade man slopat tallrikar och annat onödigt. Maten serverades direkt på en rostfri stålbricka med nerpressningar för de olika rätterna. Lätt och smidigt att spola av vid diskningen.

Hände det något annat under resan?

Ja, jag fick tillfälle att besöka Taj Mahal som ofta kallas världens vackraste byggnad. Taj Mahal ligger vid Agra, 20 mil sydost om New Delhi och blev uppfört under 1600-talet av Shah Jahan som mausoleum till hans favorithustru Mumtaz Mahal, sedan hon avlidit under barnsöd. Det tog 20 år för 22 tusen man att färdigtälla den magnifika byggnaden som till stora delar är utförd i vit marmor. Så småningom hamnade Shah Jahan själv i mausoleet. På platsen kunde man köpa marmorsouvenirer bearbetade med de gamla metoderna och en sådan var givetvis med hem i bagaget.

Söndagseftermiddagen när jag skulle resa hem råkade jag få tag i taxi med engelsktalande chaufför. Jag hade ganska gott om tid och chauffören guidade runt lite. Så småningom förklarade han att han hade en bekant som ägde en mattaffär. Trots min försäkran att jag inte skulle ha någon matta hamnade vi så småningom ändå vid affären, där innehavaren bjöd på té och lade fram mattor med priser som motsvarade 10 tusen svenska kronor.

Något mattköp blev det nu inte och när vi kom fram till flygplatsen var schaffisen inte lika trevlig längre. Han ville ha så rejält betalt för resan att mina turkiska pengar inte räckte utan jag fick fylla på med D-mark.

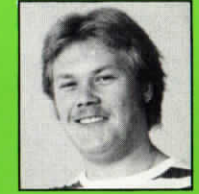
PERSONALNYTT

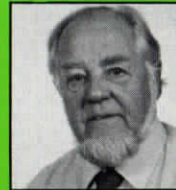
Per Karlén är ny instruktör/”skolmästare” vid VT 310, träningskolan. Per, som började vid NG direkt efter gymnasiet, har tidigare arbetat som provare vid VT 721 och VT 726 och har senaste åren varit provningsinstruktör vid VT 726.

Ola Melbi har utsetts till den nya befattningen som ekonom vid NG. Ola började vid NG 1980 med maskinell lokalvård på fritiden, efter skolan. Därefter har han arbetat som provare och sista tiden som planerare.

Peter Schwerger är ny planerare vid NPP. Peter som började vid NG 1981 har tidigare arbetat som förrådsarbetare och instruktör i förrådet. Sista året har Peter vikarierat som planerare.

Sören Lagergren är utsedd till VD i det nybildade Företagshälsovård (FHV) kontakten AB, som är det nya namnet på vår företagshälsovård. Sörens bakgrund beskriver han själv i en artikelserie i Pekingnytt.

Helena Cimbritz är ny företagssjukgymnast vid FHV Kontakten AB. Helena har många års erfarenhet som sjukgymnast vid Landstinget, bl a har hon varit chefsgymnast vid lasarettet i Norrköping. Dessutom har hon hunnit med att tjänstgöra som FN-sjukgymnast i Libanon.

Susanne Johansson är också ny planerare vid NPP. Susanne arbetade vid starten i NG, 1984, med kabeltillverkning på VT 317 och har sedan arbetat med ytmontering. Sista året har också Susanne vikarierat vid NPP.

Gunnar Wallström har efterträtt Sören Lagergren som ny lagerchef. Gunnar, som började vid NG redan 1962, har hunnit med att arbeta som avsynare, montör, förrådsarbetare, instruktör och planerare. Senast har han varit arbetsledare i lagret.

PEKINGNYTT

Redaktionskommitté: Rune Håkansson (ansvarig utgivare och redaktör), Assar Gunnarsson (metall), Per Sewne (SALF) och Peter Edqvist (SIF). Foto där ej annat anges: NG:s Fotoklubb. Nästa nummer beräknas komma i juni 88. Manusstopp 15 maj.